

Mies Julehilsen Aarhus 10. december 2014

Ind under jul sender jeg jer alle de hjerteligste juleønsker og gode nytårsønsker for 2015. Jeg har fundet et billede og nogle ord, der i kombination har fortalt mig noget. Dét vil jeg nu fortælle videre. Billede og ord er hjembragt fra Jerusalem.

I oktober havde jeg det privilegium at komme på studietur med en gruppe religionslærerkolleger til Jerusalem og Ramallah.

Som bekendt er konflikten mellem israelere og palæstinensere siden juli 2014 blevet voldsomt optrappet. Medierne har dækket dette - og må desværre gøre det til stadighed.

Vores religionslærergruppe havde lejlighed til at møde repræsentanter fra begge sider at konflikten. Konflikts skarphed fik ansigter og stemmer. Det var både bedrøveligt at opleve. Og der var håb i det.

Vi mødtes med israelere og palæstinensere, samt et par danske journalister på stedet. Gennem disse samtaler blev vi opmærksomme på nogle konfliktnedtrappende initiativer. Det var livsbekræftende.

Når der bygges bro og arbejdes med forsoning, er der håb om, at konflikten med tiden kan trappes ned.

The Parents Circle er en organisation af forældre, der har som formål at arbejde for, at den unge generation af israelere og palæstinensere bliver klædt på til sameksistens fremfor kamp. Denne organisation er grundlagt af to fædre til døtre, der i hhv 1997 og 2007 mistede livet som 14 årige som ofre for konflikten. Dette tab forenede fædre på begge sider af konflikten. I dag arbejder de sammen. Som udtrykt af Herbert Pundik, der i 2013 i Politiken motiverede avisens fredspris til de to fædre således :

"...Bassam Aramin og Rami Elhanan søger ved deres eksempel og gennem deres arbejde i især skoler og ungdomsorganisationer at skabe tvivl om de gensidige fordomme, som hersker på begge sider og i et klima, hvor modstanderne af fred og kompromis bolttrer sig."

Overskriften over disse mænds arbejde kunne være følgende rebuslignende linje :

C o e X i s T

Den fandt jeg på et nutidigt samfundspolitisk kunstmuseum i Jerusalem med navnet "ON THE SEAM", et museum der er beliggende **på sømmen** - i betydningen sammensyningen mellem fx to stykker stof. Museet er nemlig beliggende på den historiske grænse mellem Øst- og Vestjerusalem - ja faktisk har det til huse i en gammel muret vagtpost med - bevarede - gittervinduer, der stadig kan trækkes frem og tilbage.

Alt omkring museets ydre er altså fyldt med symbolik. Inde i museet er der moderne kunstværker af enhver art. Der er skulptur, plakatkunst, maleri, grafik, video, installationer, genstande mm, der alle udspringer af eksempler på ideologiske, religiøse og politiske konflikter i verden - såvel konflikter, der har fundet en løsning som konflikter, der stadig pågår.

Det lille klistermærke bærer 7 tegn - store og små bogstaver. Der står jo tydeligvis CoeXisT - altså bydemåden : "lev sammen / ved siden af hinanden". Lad de snart begynde at ske - symbolikken er også:

C er også islams halvmåne-symbol, X er jødedommens stjerne-symbol, T er det kristne Thomas-kors.

Håb og mishåb

Fred og ufred

Fred og ufred - de lever side om side. Men håbet håber, at kunne komme mishåbet til lives, så freden kan slå igennem.

Profeten Esajas forkynder kong Davids fredsrig

**Gud hus kaldes i islam fredens hus
Englene synger julenat om fred
John Lennon synger
"Imagine all the people , living life in peace..."
ooooOoooo**

Nedenfor er der sange / salmer sange, der har fredens og håbets sejr over mishåb som tema:

I Folkehøjskolesangbogen 218 Ind under jul (Jonas Lie 1865) hedder det »..*hertet i kulde og mishåb gyser.*«

I DDS 105 "Venner, sagde Guds engel blidt" (NFS Grundtvig 1846) hedder det »*Nu daled fred til støvet...*«

I DDS 89 "Vi sidder i mørket i dødsenglens skygge" (Johs Johansen 1996) hedder det »...som nærer vort håb og som bærer vor glæde.«

De anbefales varmt her ind under jul. Glædelig advent og jul og nytår.

På gensyn 4. januar 2015 kl 10.30 til nytårgudstjeneste.

Mie Lervad Thomsen